

KympinLapset

HYKSin lapsisyöpäpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry

2/2023

Hyväntekeväisyysottelu
Kympin Lasten hyväksi -
vertaistuki voitti!

KympinLapset

HYKSin lapsisyöpäpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry

Työtä lapsisyöpäpotilaiden hyväksi

Kympin Lapset on perustettu vuonna 1982 ja yhdistyksen päämääränä on parantaa HYKSin Lasten ja nuorten sairaalan, nykyisin Helsingin Uuden lastensairaalan, Taika-osastolla hoidettavien lapsisyöpäpotilaiden hoito-olosuhteita sekä tukea lasten kuntoutusta ja kehitystä.

Lapsen sairaus koskettaa koko perhettä, niin vanhempia, sisaruksia kuin muitakin läheisiä. Siksi työssämme korostuu perhekeskeisyys: annamme tukea ja tietoa lasten syöpäsairauksista, järjestämme yhteisiä tapahtumia ja tilaisuuksia sekä autamme perheitä arjen ongelmien ratkaisuisissa.

Yhdistyksessä on yli 1000 jäsentä, joista noin puolet on kokenut perheessään lapsen syöpäsairauden.

Yhdistyksen koko nimi on HYKSin lapsisyöpäpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry, joka alkaen vuodesta 2008 on käyttänyt lyhyempää nimeä Kympin Lapset. Yhdistyksen lehti *KympinLapset* ilmestyy vähintään kaksi kertaa vuodessa.

www.kympinlapset.fi

Yhdistyksen postiosoite

Kympin Lapset
Kuortinkartano
Vanhatie 160, 19410 Kuortti
www.kympinlapset.fi

Pankkitilit

Nordea FI14 2219 1800 0052 91
OP FI61 5720 9940 0094 58

Hallitus

Puheenjohtaja

Janina Mäntymaa
Riihimäki
050 543 5454
janina.mantymaa@kympinlapset.fi

Varapuheenjohtaja

Ilkka Kallio
Helsinki
040 901 1586
ilkka.kallio@kympinlapset.fi

Rahastonhoitaja

Mikael Leskinen
Espoo
040 060 1038
mikael.leskinen@kympinlapset.fi

Muut varsinaiset jäsenet

Hanna-Mari Bennick
Helsinki
040 554 3003
hanna-mari.bennick@kympinlapset.fi

Heidi Hilas
Vantaa
044 556 6444
heidi.hilas@kympinlapset.fi

Katja Isotalo
Espoo
040 040 8666
katja.isotalo@kympinlapset.fi

Riikka Martikainen
Kirkkonummi
040 520 5421
riikka.martikainen@kympinlapset.fi

Monika Metsälina
Espoo
040 761 6946
monika.metsalinna@kympinlapset.fi

Elina Parpala
Kirkkonummi
044 586 8683
elina.parpala@kympinlapset.fi

Julkaisija
Kympin Lapset
HYKSin lapsisyöpäpotilaiden
vanhemmat ja ystävät ry

Ilmestyminen
Vähintään 2 kertaa vuodessa

Päätoimittaja
Hanna-Mari Bennick

Kannen kuva
Arto Isotalo

Tekstien editointi
Merja Salo

Taitto
Sanna Andersson

Painosmäärä
1200 kpl

ISSN 1798-3495 (painettu)
ISSN 2737-0917 (verkkajulkaisu)

Painopaikka
Tikkurilan Paino Oy, Vantaa

2 / 2023

SISÄLTÖ

- 4 Puheenjohtajan palsta
- 5 Mitä on toivo silloin, kun toivoo elämän jatkumisesta ei enää ole?
- 8 Retrojengi
- 10 In memoriam
Tauno "Taukka" Taleva
- 11 Maahiset-elokuvassa on vahva Kympin Lapset -yhteys
- 14 Opi antamaan myös itsellesi aikaa ja ymmärrystä
- 16 HJK All Stars ja Gilla FC ottelivat Kympin Lasten hyväksi
- 18 Öljylämmityksestä maalämpöön – Kuortinkartanossa siirryttiin puhtaampaan ja edullisempaan energiaan

SIVU 5

SIVU 11

SIVU 16

KympinLapset

Janina Mäntymaa

Haastavia nimiä on monenlaisia: Kirjoitetaanko monille tuttu naisen nimi kahdella i-kirjaimella (Iida) vai yhdellä (Ida), kun se lausuttuna kuulostaa samalta molemmissa tapauksissa. Ulkomaalaiselta kuulostavat nimet ovat myös erilaisen kirjain-äännevastaavuuden vuoksi joskus sangen haasteellisia, kuten ovat myös pitkät moniosaiset nimet. Joudun esimerkiksi aina tarkistamaan, miten **Friedrich Nietzsche** tai **Kympin Lasten tiivis yhteistyökumppani Helsingin Lastenklinikan osasto 10:n lapsipotilaiden tuki ry** kirjoitetaan.

Kympin Lasten nimihistoriaa on myös mielenkiintoista tarkastella. Virallisesti yhdistyksemme nimi tällä hetkellä on **HYKSin lapsisyöpäpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry**, mutta vasta vuodesta 1985 lähtien. Yhdistyksen ensimmäiset vuodet käytössä oli **HYKSin lastenklinikan osasto 10:n lapsipotilaiden vanhemmat ja ystävät r.y.** Tutumpi ja muistin sopukoista nopeasti kaivettava **Kympin Lapset** on ollut puolestaan käytössä vasta vuodesta 2008 lähtien. **Helsingin Lastenklinikan osasto K10** on luonnollisesti ollut synnyttämässä nyt käytössä olevaa kutsumanimeä. Väliillä on asiaa tarkasteltu määrittämällä, kirjoitetaanko sana 'Lapset' isolla vai pienellä. Virallinen nimi se ei kuitenkaan yhdistykselle ole.

Virallisessa nimessä hämmennystä saattaa tuoda nimen alkuosan määräte 'HYKSin'. Siinä missä osasto K10 on vaihtunut Taika-osastoksi, on Helsingin yliopistollinen keskussairaala (HYKS) nielaistu pala palalta HUSin sisuksiin. Virallisesti vuoden 2000 alusta Helsingin yliopistollinen keskussairaala tuli osaksi Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiiriä, jolloin se lakkasi olemasta itsenäinen organisaatio. Vuonna 2018 Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiiristä sekä Helsingin yliopistollisesta keskussairaalaasta ryhdyttiin käyttämään kirjainyhdistelmää HUS. Vaikka sairaalaan ei

Puheenjohtajan **PALSTA**

enää viitattu suomeksi HYKS-lyhenteellä, se jäi käyttöön esimerkiksi alueen nimessä HYKS-sairaanhoidon alue. Vuoden 2023 alussa erikoissairaanhoidosta vastaavat sairaanhoitopiirit lakkautettiin ja niiden tehtävät siirtyivät hyvinvointialueille. Poikkeuksena on Uudenmaan alue, jossa erikoissairaanhoidosta vastaa hyvinvointialueiden sijaan HUS-yhtymä. Sen nimi juontaa luonnollisesti juurensa lakkautetun Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin kuntayhtymän lyhenneestä HUS.

Kotimaisten kielten keskus muistuttaa, että julkishallinnollisen organisaation nimen tulisi olla kohdetta kuvaava. Hallintolaki jopa edellyttää, että julkishallinnon nimet ovat asiallisia, selkeitä ja ymmärrettäviä, mutta samaa toki toivoisi sovellettavan ainakin jossain määrin myös kolmannella sektorilla. Keväällä vuoden 2023 yhdistyksen vuosikokouksessa esille nousi yhdistyksen virallisen nimen muuttaminen siten, että se kuvaa toimintaympäristöämme tarkemmin. Vuosikokouksen puheenjohtaja **Kari Kotirinta** antoikin yhdistyksen hallitukselle tehtäväksi valmistella asiaa ja osallistaa siihen yhdistyksen jäsenistöä. Mikä siis yhdistykselle viralliseksi nimeksi, ja millä tavalla haluamme sen kuvaavan yhdistyksen toimintaa nyt ja tulevaisuudessa? Tammikuussa 2024 käymme keskustelua jäsenistön kanssa nimestä ja toivomme runsasta osallistumista myös maaliskuussa järjestettävään vuosikokoukseen, jossa asiasta ensimmäisen kerran äänestyksen jälkeen myös päätetään.

Kympin Lapset -nimestä emme ole luopumassa, sillä se on laajalti tunnettu myös kohderyhmämme ulkopuolella. Toki nimeen liittyy myös hauskaa kaksoismerkitystä: Lapsemme ovat meille aina täysiä kymppijä, ovatpa he olleet hoidossa K10- tai Taika-osastolla.

Rakkaalla lapsella on monta nimeä.

Mitä on toivo silloin, kun toivoa elämän jatkumisesta ei enää ole?

Teksti ja kuvat lina Huhmarniemi

”Äiti, mulla on sellanen tunne, että mä kuolen kohta”, sanoo juuri 16 vuotta täyttänyt **Samuel** huhtikuisena yönä Uuden lastensairaalan teho-osastolla. Samuelin sanat viiltävät syväälle sydämeeni, ja minun on vaikea olla purskahtamatta itkuun. Kerään itseni ja kysyn pojaltani: ”Miksi susta tuntuu siltä?” Samuel vastaa: ”Toisaalta on pimeää, toisaalta on valoisaa. Toisaalta tuntuu kevyeltä ja toisaalta painavalta.” Katson pysähtyneenä Samuelia, joka jatkaa: ”Olen elänyt lyhyen mutta pitkän elämän. On ollut nautinnollista.” Tämä keskustelu jäi minun ja Samuelin viimeiseksi keskusteluksi.

Kaksi taistelua

Perheemme on läpikäynyt kahden lapsen taistelun syöpää vastaan. Toisessa tarinassa on onnellinen loppu, mutta toisessa ei. Meidän perheen kohdalla realisoitui se tosiasia, että yksi neljästä syöpään sairastuneesta lapsesta tai nuoresta menehtyy syövän seurauksena. Se on kolikon kääntöpuoli sille tosiasialle,

että kolme neljästä syöpään sairastuneesta paranee.

Perheemme nuorin poika **Sakrias** sairastui 11-vuotiaana osteosarkoomaan eli luusyöpään lokakuussa 2017, ja hän kävi läpi 10 kuukautta kestäneet rankat sytostaattihoidot sekä vaativan jalkaleikkauksen, jossa oikean jalan sisään asennettiin jalan sisäinen proteesi. Sakriaksen hoidot olivat päättyneet elokuussa 2018, ja syyskuussa puolestaan 15-vuotiaalla Samuelilla todettiin sama syöpä. Kummallakin pojalla on taustalla harvinainen Rapadiilino-oireyhtymä, joka altistaa osteosarkoomalle.

Myös Samuelilla hoitovaste sytostaattihoidoihin oli todella hyvä. Ensimmäisten magneetti- ja röntgenkuvien jälkeen näytti ensin siltä, että Samuel saisi itse päättää, tehtäisiinkö jalan säästävä leikkaus vai amputoituaisiinko jalka säärestä. Kumpaankin leikkaustapaan sisältyi omat haasteensa ja toisaalta hyvät puolensa. Keskustelin leikkaukseen liittyvistä asioista Samuelin kanssa, ja hän itse päätyi valitsemaan amputaation leikkaustavaksi. Syöpähoitoihin sisältyi paljon

Onnea sairaala-arjen keskellä. "Karkureissu" sairaalasta Legojen erikoisliike Pii Poo Helsinkiin. Liikkeessä voitiin järjestää useamman kerran infektioriskisten aamu, jolloin infektioeristyksessä olevat potilaat saivat tulla ostoksille tunnin ajaksi ennen kuin liike avautui muille asiakkaille. Kuva on otettu noin pari viikkoa ennen kohtalokkaan infektion iskemistä. Samuel oli juuri täyttänyt 16 vuotta.

Samuel ja Sakriaks pieninä laskemassa vesiliukumäkeä silloin, kun kaikki oli vielä hyvin.

asioita, joista ei voinut itse päättää tai valita sitä, annetaanko jotain lääkettä vai ei. Samuel ajatteli, että jos tuon leikkauksen osalta hän voi valita, että pääsee helpommalla, hän haluaa valita sen vaihtoehdon. Jalan säästävä leikkaus olisi todennäköisesti jättänyt nilkan hyvin toimintarajoitteiseksi sekä aiheuttanut pitkälle aikuisuuteen jatkuvan kuntoutusprosessin. Tällöin jalkaa olisi pitänyt pidentää uudella leikkauksella sen jälkeen, kun viiden vuoden syöpäseuranta olisi ensin ollut ohi. Amputaatio oli leikkauksena helpompi, ja siitä toipuminen olisi paljon nopeampaa. Samuelia ei kauhistuttanut ajatus jalan menettämisestä.

Samuelin jalka amputoitiin säärestä uudenvuodenaattona 2018. Leikkaus sujui odotetusti, ja sytostaattihoidot jatkuivat pari viikkoa leikkauksen jälkeen. Koska kokemusta oli jo kahden pojan sytostaattihoidoista, ei tullut yllätyksenä, kun Samuelille nousi kuume rankan sisplatiinihoidon jälkeen. Tällä kertaa infektio kuitenkin iski rajummin kuin aikaisemmin. Sieni-infektio alkoi suolistosta, ja se valloitti yhden elimen kerrallaan. Vointi huononi nopeasti, ja Samuel siirrettiin teho-osastolle. Maksa- ja munuaisarvot nousivat, ja Samuelille alkoi tulla sydämen rytmihäiriöitä. Hengittäminen vaikeutui niin, että Samuel jouduttiin laittamaan hengityskoneeseen, mikä tapahtui samana yönä kuin kävimme tuon viimeiseksi jääneen keskustelumme.

Elämän vaikein päivä

Pääsiäissunnuntain aamuna 21.4.2019 sairaanhoitaja tuli hakemaan minut teho-osaston vanhempainhuoneesta Samuelin luo, ja soitin Samuelin isän myös paikalle. Lääkäri tuli huoneeseen ja kertoi, että ei ole enää mitään, mitä Samuelin hyväksi voidaan tehdä ja että Samuel tulee kuolemaan sinä päivänä. Se oli musertava ja epätodellinen hetki. Pahempaa hetkeä tai tilannetta ei voi kenenkään vanhemman kohdalle kuvitella.

Tuo pääsiäissunnuntai oli elämäni vaikein päivä. Mitä voi olla toivo silloin, kun toivoo elämän jatkumisesta ei enää ole? Tuona elämäni kamalimpana päivänä toivoo edusti hyvä kuolema. Tuolloin työvuorossa olleet sairaanhoitajat antoivat meille vanhemmille ja Samuelille niin paljon yksityisyyttä kuin oli mahdollista. Sairaanhoitaja kysyi, mistä musiikista Samuel

pitä. Niinpä sairaalahuoneessa soi koko päivän *Tähtien sota*- ja *Hobitti*-elokuvista tutut kappaleet. Toinen sairaanhoitajista kysyi, haluaisimmeko me vanhemmat muistoksi Samuelin kädenjäljet. Meistä molemmista se oli kaunis ajatus. Niinpä minä ja isä vuoroitellen maalasimme Samuelin käden kultaisella maalilla, ja Samuelin kädenjäljet painettiin paperille muistoksi. Jos Samuel olisi ollut hereillä, hän olisi vitsailut käsiensä sotkemisesta. Meistä vanhemmista pidettiin huolta tuona mustana päivänä. Meille tuotiin huoneeseen syötävää ja juotavaa, jottei meidän tarvinnut poistua hetkeksikään Samuelin luota. Minua pelotti, mitä kuoleman hetkellä tapahtuisi, olisiko siinä jotain dramaattista tai pelottavaa. Mutta mitään pelottavaa ei tapahtunut. Samuel siirtyi rajan toiselle puolelle rauhallisesti lakaten vain hengittämästä itse. Minä ja isä pidimme Samuelia käsistä kiinni ja kerroimme, miten paljon häntä rakastimme. Samuelin ei tarvinnut olla kuoleman hetkellä yksin.

Tuona sunnuntaina maailmamme pysähtyi. Tuosta päivästä alkoi loppuelämän kestävä matka opetella elämään surun kanssa. Kaikesta huolimatta koin alusta asti, että minulla on rauha Samuelin kuoleman kanssa. Ajattelen niin, että minun on ollut helpompi hyväksyä tapahtunut siksi, koska näin ja seurasin läheltä, mitä Samuelin kehossa fysiologisesti tapahtui. Olen usein miettinyt vanhempia, jotka menettävät lapsensa esimerkiksi onnettomuuden kautta. Kun lapsi yhtenä päivänä on täysin terveenä peitelty vuoteeseen ja seuraavana päivänä häntä ei yhtäkkiä enää olekaan, tuntuu paljon vaikeammalta ymmärtää tapahtunut.

Samuelin näköinen muistotilaisuus

Hautajaisjärjestelyt autoivat minua surun keskellä. Samuelin siunaustilaisuus päättyi *Taru sormusten herasta* -elokuvasta tuttuun musiikkikappaleeseen. Myös Samuelin muistotilaisuudessa soitettiin surumusiikin sijaan elokuvamusiikkia. Kahvipöytää koristi *Tähtien sota* -elokuvien inspiroima Kuolemantähti-kakku. Kun olin hakemassa pöydästä kahvia, pieni lämpö läikähti sydämessäni. Näin sieluni silmin Samuelin pilke silmäkulmassa vitsailemassa: "No onpa sopivaa syödä hautajaisissa Kuolemantähti-kakku!" Samuelin hau-

Samuelin muistotilaisuudessa syötiin Kuolemantähtikakku.

Halloween oli Samuelille mieleinen juhla. Useana vuonna olemme Sakriaksen kanssa vieneet koverretun kurpitsalyhdyn Samuelin haudalle, vaikkei se suomalaiseseen hautausmaaperinteeseen kuulukaan.

takiveen kirjoitettiin Samuelin nimi Tolkien-fontilla, ja hautakiveen valittiin karhufiguuri, koska jääkarhu oli Samuelin lempieläin.

Samuel elää sydämissä

Jotta surun kanssa on oppinut elämään, on ollut tärkeää löytää vastaus kysymykseen, mitä on toivo, kun on menettänyt oman lapsensa. Itse ajattelen niin, että vaikka Samuel ei enää fyysisesti ole täällä, hän on monella tapaa läsnä minun ja perheeni sydämissä ja elämässä. Samuelin suuria vahvuuksia oli huumorintaju ja toisten puolesta iloitseminen. Ajattelen, että vaalimalla näitä ominaisuuksia omassa elämässäni, Samuel on aina läsnä.

On ironista, että Samuelin syöpä oli poissa ja että hänen menehtymisensä johtui syöpähoidoista, joilla hänet yritettiin parantaa. Oli tärkeää saada käydä kaikki mielessä pyörineet "mitä jos" -kysymykset läpi Samuelia hoitaneen syöpälääkärin kanssa. Niiden läpikäymisen jälkeen hallitsevana tunteena on ollut kiittolisuus niistä 16 vuodesta, jotka sain jakaa Samuelin kanssa. On paljon vanhempia, jotka menettävät lapsensa jo raskausaikana tai pian syntymän jälkeen ilman mahdollisuutta edes tutustua omaan lapseensa.

Kokemusasiatuntijaksi

Lapsensa menettäminen on edelleen aihe, josta on helpompi vaieta kuin puhua. Olen itse kokenut alusta asti, että haluan kertoa kokemuksistani avoimesti. Vuosi sitten syksyllä kouluttauduin Surevan kohtaaminen -toiminnan kokemusasiatuntijaksi, ja olen pitänyt useita kokemusasiatuntijapuheenvuoroja sekä opiskelijoille että terveysalan ammattilaisille liittyen surevan kohtaamiseen ja vakavasti sairaan lapsen hoitopolkuun. Koen Samuelin tarinan jakamisen tärkeänä, koska vaikka syöpähoidot ovat Suomessa maailman huippuluokkaa, silti tarvitaan lisää tietoa ja tutkimusta, jotta syöpähoitojen yksilölliset vaikutukset pystyttäisiin paremmin huomioimaan. Ihmisten, niin ammattilaisten kuin meidän maallikkojen, ei aina ole helppo kohdata surua ja kärsimystä, joten koen tärkeäksi puhua näistä asioista ääneen.

Suru ei poissulje iloa

Suru on osa elämää, eikä se poissulje iloa. Yhdestä asiasta kiitän itseäni joka päivä. Siitä, että Samuelin sairaala-aikoina en elänyt miettien sitä, että "sit kun hoidot loppuu", vaan osasimme nauttia pienistä ilon ja onnen hetkistä myös sairaalassa. Ajattelen, että suru on rakkaus, jota tunnen Samuelia kohtaan, mutta sitä en voi hänelle enää antaa.

Retrojengi

Teksti Kirsi Melvola

Retroleirin jägiläiset kokoontuivat syyskuisena viikonloppuna Kuortinkartanossa.

Alumni on alun perin monikkomuoto latinankielisestä sanasta alumnus, joka tarkoittaa suojattia, kasvattia tai oppilasta. Alumnitoiminnalla tarkoitetaan näille henkilöille järjestettävää toimintaa.

Retrospectare on latinaa, ja se tarkoittaa taaksepäin katsomista. Puhemielessä retro viittaa useimmiten nykyaikana käytettyyn aiempien vuosikymmenten tyyliin. Retro voi olla nostalgiaa, huumoria, tunteita tai tunnelmia muistuttaen menneistä ajoista. Retro katsotaan myös kunnioitukseksi menneisyyttä kohtaan tai tavaksi luoda uusia asioita vanhojen asioiden pohjalta. Kuortinkartanon Retrot ovatkin kaikkea tätä.

Kuortinkartanon Retrot on vanhojen leiriläisten alumni

Alumnin toiminta on ollut aiemmin hieman hämmästä ja ensimmäinen retroleiri pidettiin vuonna 2012, minkä jälkeen seuraava leiri seurasi vasta vuosikymmen myöhemmin. Viimeisten vuosien aikana alumnin toiminta on saanut joitain vuoden ajalle asetuvia puitteita, ja toiminta on säännöllistynyt. Näitä ovat esimerkiksi syksyisin Kuortinkartanolla järjestettävä omakustanteinen retroleiri, joulumarraskuun vaihteessa retrojen omat pikkujoulut sekä vapun kor-

valla Retrojen Vappupiknik. Koska arki on kiireistä, retroilla on myös omat WA-kanava Retrojengi, suljettu FB-ryhmä Kuortin leiriläiset sekä julkisena etsintäkuulutusena toimiva Facebook-sivusto: Kuortinkartanon Retrot. Toimintaamme osallistuu jollain tavalla yli 90 vanhaa leiriläistä vuosikymmenten varrelta.

Retrojen toiminta on järjestäytymätöntä ja täysin vapaaehtoisuuteen perustuvaa. Pyrimme jatkuvan yhteydenpidon ja vertaistuen jatkuvuuden lisäksi tiedottamaan alumniamme Kympin Lasten vapaaehtoistyömahdollisuuksista, jalkauttamaan tietoa Kympin Lasten toiminnan vaikuttavuudesta sekä keräämään varoja Kympin Lasten ja Kuortinkartanon toimintaan eri tavoin, kuten auttamalla kesäjuhlien palokintojen hankkimisessa tai keräämällä lahjoituksia joulun alla.

Tärkeintä retroissa ja retroille on kuitenkin yhdessäolo ja vertaistuki. Lapsuuden ja nuoruuden kokemuksien rakentama yhteys on säilynyt keski-ikään

asti, ja on ilo huomata, että vaikka elämä välillä riepoteleekin, nämä rakkaat ystävät pysyvät vierellä aina.

Retro-spotlight:

Pasi Marttonen on yksi retroista. Pasi sairastui leukemiaan vuonna 1987 ja hoidon ennusteita ei tilanteessa uskallettu antaa lainkaan. Pasi osallistui aktiivisesti Kympin Lasten toimintaan lapsena ja nuorena, ja palasi Kuortinkartanolle tänä syksynä retroleirille. Legendaarisen leiridiskon jälkeen Pasi mietti, miten kartanon leiridiskojen puitteita voisi kehittää. Hän otti yhteyttä **Portion Boys** -yhtyeeseen ja kertoi heille oman tarinansa lisäksi Kympin Lasten ja Kuortinkartanon toiminnasta. Tarinansa jakamalla Pasi sai Kuortinkartanolle Portion Boysilta lahjoituksena diskoon sopivat varusteet – kaiuttimista aina valoihin asti. Olemme suuresti kiitollisia sekä Portion Boysille että Pasille tästä lahjoituksesta.

Etsintäkuulutus:

Etsimme edelleen aktiivisesti vanhoja leiriläisiä toimintaamme mukaan. Jos siis olet itse ollut mukana tai tunnet ketään, joka olisi osallistunut leireille ja haluaisi kuulla toiminnastamme lisää, ota yhteys s-postilla osoitteeseen [kirsi.melvola\(at\)gmail.com](mailto:kirsi.melvola(at)gmail.com).

Retrojengin leirikirja.

Retrojengi

Perustettu: 9/2012

Toiminta vakiintunut: 9/2022

Vuoden 2023 aikana järjestettyä toimintaa:

Retrojen Vappupiknik 29.4.

Retroleiri Kuortinkartanossa 8.–10.9.

Pikkujoulut 2.12.

Lisäksi:

Vanhojen leirivideoiden digitointia

Varainkeruuta

Lahjoitusten keräämistä

Tiedon levittämistä

Retroleirin Taskmaster tehtävän tuotoksia: Taukan muotokuva luonnonmateriaaleista. Tekijöinä Mona Granath, Sonja Jaakola ja Kati Kattelus.

In memoriam Tauno "Taukka" Taleva

Teksti Kirsi Melvola

Kesällä saimme suru-uutisen, kun yksi yhdistyksen perustajajäsenistä, Tauno "Taukka" Taleva menehtyi pitkäaikaisen sairauden jälkeen 5.7.2023.

Tammikuussa 1982, nähtyään televisiosta **Mirja Pyykön** A-Raportti: Osasto 10 -ohjelman, helsinkiläiset uimaopettajat Tauno Taleva, **Juhani Pesola** ja **Esa Suominen** avasivat rahankeräyksen Helsingin Lastenklinikan syöpäsairaiden lasten auttamiseksi. Heidän tavoitteenaan oli kerätä 100 000 markkaa potilaiden hyväksi.

Rahankeräys aloitettiin ilman keräyslupaa, joka saatiin kuitenkin järjestymään erikoistoimin hyvin nopeasti. Kukaan uimaopettajista ei vielä silloin tiennyt, että miljoonan markan raja tulisi rikkoutumaan keräyksen aikana. Keräys tuotti lopulta yhteensä noin neljä ja puoli miljoonaa markkaa.

Pyykön Osasto 10 -ohjelman jälkeen keväällä 1982 perustettiin Helsingin Lastenklinikan osasto 10:n lapsipotilaiden tuki ry uimaopettajien ollessa mukana perustajajäsenenä. Noin puoli vuotta myöhemmin perustettiin HYKSin lapsisyöpäpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry, nykyisin Kympin Lapset.

Keväällä 1982 Tauno keräsi osastolla olleet nuoret yhdistyksen alkuajan tärkeimpään äänestykseen: tulisiko kerätyt varat käyttää osaston kustannuksiin ja matkaan merten taa vai Kuortinkartanon hankintaan? Niin alkoi sekä Kympin Lasten historia, mutta myös loppuelämän mittainen matka meistä monille.

Kaikki uimaopettajat olivat merkityksellisiä keräyksen aikana, mutta ajan kuluessa, vuosien aikana Tauno, eli tuttavallisemmin Taukka, nousi meille monista kaikista keskeisimmäksi hahmoksi yhdistyksen alkuajoilta. Taukka oli isähahmo, ystävä ja esikuva. Hän kääri hihansa, tarttui toimeen, jakoi perheensä, sydämensä, elämänsä kanssamme vuosikymmenten ajan.

Meille lapsille ja nuorille Taukka oli ainakin leirinvetäjä, Kuortinkartanossa hersyvä nauru, kylmään ammeeseen ohjaava käsi leirikasteen lopuksi sekä se

henkilö, jonka kainalossa saatettiin itkeä koti-ikävää tai nauraa kavereiden hölmöille jutuille.

Kun suru-uutinen tavoitti meidät vanhat leiriläiset, moni meistä ajatteli: Suuri mies on poissa. Legenda on poissa. Uskomme kuitenkin, että Taukan legenda elää meissä kaikissa, joita yhdistyksen toiminta koskettaa.

"Hyvä kulkee etanan askelin", kirjoittaa **Mahatma Gandhi**, ja jatkaa: "ihmisten kyllästäminen hyvällä vaatii pitkän ajan." Taukka kyllästi meidät hyvällä näiden kymmenien vuosien aikana. Hän täytti meidät ystävien rakkaudella ja hyvillä muistoilla ja osoitti poikkeuksellista, pitkäjänteistä ja sinnikästä hyvyttä toiminnallaan syöpälästen hyväksi. Hän muutti satojen lasten ja nuorten, perheiden, sisarusten ja jopa henkilöstön elämää teoillaan yhdistyksen hyväksi. Syöpälästen hyväksi kerätyt varat ovat tarkoittaneet monille meistä parempaa hoitoa, enemmän resursseja ja suurempia mahdollisuuksia selviytyä vakavasta sairaudesta rahoituksen turvin.

Meistä jokaisella on oma, ainutkertainen muistomme Taukasta. Ehkä yksi ylitse muiden, kenties monta pientä. Sikerinä elämän kudelmaa, jossa välähtelevät ketunhännällä koristeltu stetsoni, tanssi aamuyön usvassa, nauru tai kannustavat sanat, tuoksu halatessa.

Kiitos kaikesta. Legendasi eläköön, Taukka!

1600-luvun japanilainen runoilija **Matsuo Bashō** kirjoittaa: *Ken viettää elämänsä keinuvalla laivalla tai kulkee vanhuutta vastaan suitset käsissään, alati matkalla, hän on matkalla kotona.*

Maahiset-elokuvassa on vahva Kympin Lapset -yhteys

Teksti Janina Mäntymaa

Maahiset on nuorten maailmasta nousevia teemoja, kuten suvaitsevaisuutta ja ilmastoahdistusta käsittelevä kokopitkä draamakomedia. 13-vuotiaasta liikuntarajoitteista **Sakaria** kiusataan koulussa. Koulun ulkopuolella hän kuitenkin tutustuu Maahiset-nimiseen ympäristöaktivistien ryhmään, jonka suosioon hän pääsee luovan mielensä takia. Sakari tutustuu myös metsässä asuvaan mystiseen erakkoon, jolta saa tehtäväkseen estää laajemman ympäristörökosen. Pikkukylään sijoittuvaan tarinaan kietoutuvat pian myös Maahisten sotkuiset perhetilanteet. *Maahiset*-elokuva on syksyn aikana esitetty elokuvateattereissa, ja se on kerännyt noin 2000 katsojaa.

Maahiset-elokuva kytkeytyy myös vahvasti Kympin Lapsiin. Päähenkilönä toimii syöpätaustansa takia liikuntarajoitteinen **Eliel Mäntymaa**, joka osallistui aktiivisesti myös elokuvan käsikirjoituksen ideointiin. Elokuvassa hän myös näyttelee entistä lapsisyöpäpotilasta. Käsikirjoittajana ja ohjaajana toimi puolestaan Elielin isä **Rasmus Mäntymaa**, joka elokuvaa tehdessään käsitteli omia lapsisyöpäpotilaan vanhemmuuteen liittyviä tunteitaan. Elokuvassa Elielin näyttelämän Sakarin äidin roolissa on **Laura Eriksson**, jonka lapsi sairastui pienenä leukemiaan ja parani hoitoprosessin jälkeen.

KympinLapset haastatteli elokuvassa näytelleitä Lauraa ja Elieliä.

Laura Eriksson, kerro hieman ammatillisesta taustasi.

Ammatiltani olen laulunopettaja ja erikoistunut Complete Vocal Technique -metodiin. Olen myös tehnyt monipuolisesti näyttelijäntyötä; komediaa, revyytä, musiikkiteatteria ja improvisaatiota. Tällä hetkellä vaikutan vahvasti musiikki-improvisaatioteatteri Soinnissa, joka improvisoi kokoillan musikaaleja. Ilmaissussa, mutta myös laajemmin elämässä minulle tärkeitä asioita ovat kokonaisvaltainen läsnäolo, ilmaisuus, tunteet, aitous, persoonallisuus ja vuorovaikutus.

Millainen kokemus oli näytellä *Maahiset*-elokuvassa? Elokuvassa näyttelen entisen lapsisyöpäpotilaan äitiä,

Maahiset-elokuvan juliste. Julisteen kuva Arto Isotalo.

Maahiset-elokuva nostaa esille tärkeitä teemoja ja käsittelee niitä onnistuneesti. Huumoriin ja kepeyteen niveltyy syvempiä tasoja.

Laura Eriksson ja Eliel Mäntymaa kuvauksissa. Kuva lida liskola.

joten kokemuspintaa oli omasta elämästäni. Sikäli rooliin oli luonteva mennä. Pääasiassa näyttelin eri kohtauksissa Eliel Mäntymaan kanssa ja hänen kanssaan olikin huippuihana tehdä hommia. Hänen kanssaan vuorovaikutus tuntui luontevalta. Ennen kaikkea hän oli läsnä.

Olen onnellinen, että sain olla mukana tässä elokuvassa, joka nostaa esille tärkeitä teemoja ja käsittelee niitä varsin onnistuneesti. Huumoriin ja kepeyteen niveltä syvempiä tasoja. Elokuvan roolituksen koin myös hyvin onnistuneeksi ja siinä on moniulotteisia hahmoja.

Red Carpet -festivaalin ensi-illassa istuin jännittynein mielin, sillä en ollut nähnyt aiemmin mitään elokuvasta, en edes omia kohtauksiani, ja oman roolin kautta näki vain osan kokonaisuudesta. Oli hauska seurata, millaiseksi juoni punoutuu, ja miten leikkaus sekä musiikki määrittävät kokonaisuutta.

Mitä Kymppin Lapset merkitsee sinulle?

Oma tyttärenti **Selma** sairastui elokuussa 2016 leukemiaan. Hoidot kestivät 2,5 vuotta infektioeristykseen ja elämämme mullistui kokonaisvaltaisesti. Selma oli puolitoistavuotias sairastuessaan ja hoidot loppuivat 2019. Tällä hetkellä Selma on kolmannella luokalla koulussa ja käy edelleen kontrolleissa.

Kymppin Lapset järjestää toimintaa, jonka kautta infektioriskin aikana lapset pääsevät mukaan esim. harrastamaan erilaisia asioita tilanteessa, jolloin kon-

taktit muihin saattavat olla hyvinkin ohuet. Selma osallistui säännöllisesti Kymppi-kerhoon, jonka toiminnan kautta hän tapasi muita lapsia. Samoin hän pääsi osallistumaan Kymppin Lasten järjestämille tanssitunneille.

Syövän sairastaneen lapsen vanhempana koin Kymppin Lasten järjestämän vertaistoiminnan todella tärkeänä. Viikoittaiset kahvitushetket toimivat henkisesti raskaana aikana eräänlaisina keidaskokemuksina, joiden kautta pääsi hetkeksi rentoutumaan hyvien herkkujen äärellä ja juttelemaan muiden osastolla olevien huoltajien kanssa. Ennen korona-aikaa olin itsekin vapaaehtoisena järjestämässä kahvituksia. Vahvana vertaistukena koin myös Kymppin Lasten Facebook-ryhmän. On tärkeää, että ihmisille, joiden arki on varsin rajoitettua, tarjotaan kohtaamispaikkoja ja järjestetään erilaisia sosiaalisia mahdollisuuksia.

Eliel Mäntymaa, kerro hieman kokemuksistasi Maahiset-elokuvassa.

Isäni ohjasi vuonna 2020 ilmestyneen elokuvan *Late Kicks*, jossa olin mukana pienessä avustajan roolissa. Kyselin isältäni, olisiko mahdollista joskus saada olla mukana enemmänkin jossain elokuvassa. Isä päättikin sitten, että kirjoittaa elokuvan, jossa minulla on isompi rooli.

Minulla on taustani takia hieman ongelmia jalkojen liikkuvuuden kanssa, ja jalkojani oli juuri leikattu isosti. Olin leikkauksen jäljiltä toipilaana pitkän tovin. Toipilas-

aikana isäni kirjoitti *Maahiset*-käsikirjoitusta ja kyseli minulta usein erilaisia nuorten elämään tai repliikkeihin liittyviä yksityiskohtia esim.: "Miten nuori tämän asian sanoisi".

Käsikirjoituksen valmistuttua alkoivat harjoitukset muiden nuorten näyttelijöiden kanssa. Keväällä 2022 tapasimme perjantaisin säännöllisesti harjoitusten merkeissä, ja nämä harjoitukset jättivät aina hyvän mielen. Kuvausten loputtua juuri näitä harjoituksia tuli eniten ikävä. Meillä oli aina niin mukava tunnelma siellä.

Elokuvan ensi-illassa oli jännittävää, sillä en ollut nähnyt yhtään elokuvan kohtausta etukäteen. Meille näyttelijöille oli sanottu, että näyttelemineen on luontevampaa, jos unohtaa kamerat ja yksi asia, mikä tässä auttaa on, ettei katso kuvauspaikalla kohtauksia. Olin tietysti hyvin jännittynyt ja ensimmäistä kertaa, kun näki suoritussensa, oli sitä tietysti hieman kummallistakin katsella. Jatkossa voisin hyvinkin kuvitella näytteleväni jossa-

kin elokuva- tai muussa projektissa. Tällä hetkellä opiskelen koulussa valinnaisaineena draamaa. Teemme siellä usein improvisaatioharjoituksia, ja se tuntuu aina hauskalta.

Millainen yhteys sinulla on Kymppin Lapsiin?

Sairastuin vauvana ja olin silloin osastolla hoidossa. Sairastumiseni aikaan vanhempani liittyivät Kymppin Lapset -yhdistykseen. Myös Kuortankartanon kesäjuhlat ovat aina tärkeä osa kesiäni. Olen ollut mukana monenlaisessa Kymppin Lasten toiminnassa, esim. isovanhempien ja lastenlasten leireillä sekä lasten ja nuorten leireillä. Tällä hetkellä toimin leireillä isosena. Kymppin Lasten toiminnan kautta olen saanut tosi paljon erilaisia kokemuksia ja ystäviä. Monien kanssa pidetään sosiaalisen median kautta yhteyttä, vaikka asutaan ihan eri puolilla Etelä-Suomea.

Ensi-illassa Red Carpet -festivaaleilla Hyvinkäällä mukana olivat Ukko Ihatsu, Joonatan Mäntymaa, Eliel Mäntymaa, Hanns-J. Sajaniemi, Laura Eriksson, Elaina Sajaniemi, Ester Solismaa, Kari Hakarauta, kuvausassistentti lida liskola ja ohjaaja Rasmus Mäntymaa. Kuva Janina Mäntymaa.

Alisan pitkä matka syöpähoidoista takaisin kouluun

Opi antamaan myös itsellesi aikaa ja ymmärrystä

Teksti Alisa Parpala
Kuva Elina Parpala

Sairastuin toisen kerran syöpään seiskaluokan syksynä 2019. Olin tuolloin vasta koulun vaihdon jälkeen aloittanut yläasteen ja alkanut pikkuhiljaa tottua sen menoon. Jouduin kuitenkin heti sairastumiseni jälkeen jäämään pois koulusta ja poissaoloni venyi lopulta kokonaiseksi vuodeksi. Paluu kouluun pelotti todella, eikä se heti ihan helppoa ollutkaan.

Osa ystäväistäni oli korvaamattoman tärkeitä

Kun palasin syöpähoitojen jälkeen takaisin kouluun kahdeksannelle luokalle tammikuussa 2021, olin hyvin epävarma. Pidin itseäni rumana ja pelkäsin, että minua ruvettaisiin kiusaamaan muuttuneen ulkonäköni takia. Hiukseni olivat vasta muutaman millimetrin mittaista sänkeä, olin saanut hoitojen aiheuttaman turvotuksen myötä myös painoa ja varsinkin kasvoni olivat paljon pyöreämmät kuin aiemmin. Vaikka hoidot olivat loppuneet jo muutamaa kuukautta aikaisemmin, niin en siis edelleenkään tunnistanut silloista peilikuvaani vielä omakseni. Kun olin aloittanut yläasteen ennen syöpähoitoja, minulla oli ollut aika suuri joukko jo ala-asteelta asti tuntemiani kavereita. Tunsin siis seiskaluokan alkaessa vielä kuuluvani joukkoon. Toisin oli, kun palasin kouluun. Suurin osa aikaisemmista hyvistä ystäväistäni eivät olleet edes huomaavinaan minua. Huomasin kyllä jo hoitojen aikana, ketkä kavereistani olivat oikeasti kiinnostuneita tilanteestani tai voinnistani. Nämä ystävät ovatkin olleet minulle korvaamattoman tärkeitä! Olen heidän kanssaan tekemisissä edelleen, vaikka yläaste on jo jäänyt taakse.

Hoitojen päätyttyä koulunkäyntini oli aluksi hyvin vähäistä heikon jaksamiseni takia. Silloin kun olin koululla, pidin ylläni aina mustaa hupparia ja farkkuja. Yritin epävarmuuteni takia olla erottumatta joukosta. Hiukseni olivat myös edelleen niin lyhyet,

etten pystynyt kuvittelemaankaan lähteväni kotoa ilman, että minulla oli pipo päässä. Koulun käytävillä tuijotin usein puhelinta tai käytävän lattiaa, koska pelkäsin katsekontakteja. Alussa lyhytkin päivä koulussa tuntui erittäin raskaalta. En kestänyt pienintäkään stressiä tai painetta. Myös luokan häly uuvutti, sillä olin tottunut sairaalassa ja kotona yksinäisyyteen. Olin myös usein ahdistunut sekä pelokas ja monet asiat pyörivät mielessäni; syövän mahdollinen uusiminen, entisten kaverien mielipiteet minusta ja lisäksi kaikki muu. Kasiluokan keväällä 2021 koronavirus iski myös kouluun ja jouduimme kaikki etäopetukseen. Kotona olo etäopetuksineen helpotti hiukan tilannettani, mutta se ei kuitenkaan välttämättä parantanut opiskelumotivaatiotani.

Uupuminen ysiluokalla syksyn myötä

Ysiluokan syksyllä olin jo hiukan paremmassa kunnossa. Olin levännyt kesän ajan ja hiuksetkin olivat pikkuhiljaa kasvaneet. Myös muuten kuntoni oli kohentunut ja olin jälleen enemmän itseni näköinen. Motivaatiokin oli jälleen korkeammalla, ja tarkoitukseni oli nyt ysiluokalla korottaa arvosanojani. Sain kuitenkin isoja stressikohtauksia, kun paineita alkoi kertyä liikaa. Eli yritin jopa aivan liikaa. Opiskelin kaikki illat ja viikonloput, enkä tehnyt mitään muuta vapaa-ajallani ja tämä-

hän ei oikeastaan auttanut ainakaan kavereisuhteiden parantamisessa. Minua ei varsinaisesti kukaan kiusannut, mutta en kuitenkaan tuntenut kuuluvani joukkoon. Hautauduin kotiini koulukirjojen kanssa ja aloin vältellä ulkona liikkumista. Syksyn edetessä aloin jälleen uupua. Vaikka syövän aikana olin jopa sairaalassa saanut opiskeltua lähes kaikkia aineita kohtuullisin arvosanoin, alkoi nyt myös koulunestys heiketä. En saanut enää tehtäviä suoritettua.

Äiti ja opettaja kehottivat ja kannustivat hiljentämään koulutahtia.

Päätös koulutahdin keventämisestä

Onneksi äiti ja opettaja puuttuivat asiaan. He kehottivat ja kannustivat useaan otteeseen hiljentämään tahi. Olin jo aikaisemmin syövän hoitojen vuoksi siirtynyt luokattomaan järjestelmään ja se mahdollisti, että saatoin jättää lukujärjestyksestä joitakin kursseja väliin ilman, että joutuisin luopumaan oman luokkani opetustahdistista. Päätös ei kuitenkaan ollut minulle helppo, sillä stressasin, miten minun käy, jos en valmistu ysltä samaan aikaan keväällä muiden kanssa. Loppujen lopuksi ymmärsin, että ehkä tahdin hiljentäminen kuitenkin on parempi, kun aloin olla niin väsynyt. Lukujärjestykseni siis päätettiin keventää, ja sain siten päivät lyhyemmiksi ja yhden vapaapäivän viikkoon. Tuon päivän käytin lepäämiseen sekä fysioterapiaan.

Syksyllä 2022 muiden luokkakavereideni siirryttyä ysiluokan jälkeen opiskeluissaan eteenpäin, minä jatkoin hitaassa tahdissa väliin jätettyjä kurssejani van-

Alisa rutiiniseurantakäynnillä Uudessa lastensairaalassa marraskuussa 2023.

halla koululla. Lukujärjestyksessä oli vain muutama tunti päivässä, joten aika kevyesti sain ottaa. Muutamia parempia kavereita tapasin säännöllisesti taidekoulussa, jossa olen käynyt seitsemänvuotiaasta asti. Myös mielialani alkoi jälleen parantua syyslukukauden edetessä. Yläasteen päättötodistuksen sain vihdoin joulukuussa 2022 eli puoli vuotta muita luokkalaisiani myöhemmin.

Viimein välivaiheen jälkeen haluamaani lukioon

Päättötodistukseni arvosanat riittivät juuri siihen lukioon, johon olin toivonutkin pääseväni. Puoli vuotta jouduin tosin tässä välissä viettämään aikaa TUVA-koulutuksessa, koska nykyään väli vuoden pitäminen ei ole mahdollista eikä lukioihin otettu uusia oppilaita tammikuussa. Tämä jakso oli ehkä vähän turhauttava välivaihe, vaikka olisihan siellä voinut halutessaan vaikka korottaa numeroita. Toisaalta kävin myös työharjoittelussa, mikä oli aivan supermukava kokemus.

Tänä syksynä lukio on vihdoin alkanut ja tuo turhauttava väli vuosi tai puolikas taisi sittenkin tehdä minulle todella hyvää. Opiskelumotivaatio on jälleen kunnossa. Tunnen, että olen etuoikeutettu, kun saan käydä koulua. On kiva, kun on taas ihan tavallinen arki, koulupäiviä ja järjestystä elämässä. Myös vointini on ollut hyvä ja koen pärjääväni koulussa ihan riittävän hyvin. Olen heti alkuunsa myös päättänyt, etten enää ota koulusta turhaa stressiä. En tavoittele parhaita numeroita, vaan sitä, että pääsen kurseista läpi. Ja parasta lukiossani on kuvaamataito-painotteisuus. Kuvaamataitoa minulla on suunnitteilla jokaiseen jaksoon ja siihen panostankin nyt täysillä. Vanhoja kavereitani tapaan lähes viikoittain joko vapaa-ajalla ja taidekoulussa tai välillä käymme yhdessä kirjastossa lukemassa kokeisiin.

Elämään uusia ihmisiä, kouluja, maailmoja...

Nyt jälkepäin ymmärrän, että syövästä ja syöpähoidoista toipuminen vie todella paljon aikaa. Aikaa ei laskea viikoissa, eikä välttämättä edes kuukausissa, vaan vuosissa. Itselle on todella opittava antamaan aikaa ja ymmärrystä. Liika yrittäminen ja stressi koulunkäynnistä ei ainakaan helpota toipumista. Myös se hassu mielikuva, joka yläasteella oli siitä, että on pakko pysyä samassa tahdissa muiden kanssa, on kohdallani muuttunut. Aina voi korottaa numeroita tai tehdä väliin jääneitä kursseja. Ja ennen kaikkea, ei yksi luokka tai sen ihmiset ole kaikki kaikessa, vaan ehkä osa jää taakse ja tulee uusia ihmisiä, ryhmiä, kouluja, luokkia ja maailmoja.

HJK All Stars ja Gilla FC ottelivat Kympin Lasten hyväksi

Teksti Janina Mäntymaa
Kuvat Arto Isotalo

”Kaiken minkä olen oppinut elämästä, olen oppinut jalkapallosta.” Näin sanoi aikoinaan Nobel-kirjailija Albert Camus. Mitä hän tarkoitti? Mitä jalkapallosta voi oppia?

Ehkä sen, että yksilöiden lahjakkuudet pääsevät parhaiten esille silloin, kun ne palvelevat koko joukkuetta. Ehkä jalkapallosta voi oppia, että oman velvollisuuden täyttämisen ja yhteisön palveleminen aiheuttaa hyvän olon tunteen ja syvemmän onnen, kuin vain omien halujen seuraaminen. Ehkä jalkapallosta voi oppia myös, että väkevällä joukkuehengellä voidaan nousta myös vaikeista tilanteista, toivottomiltakin vaikuttavista hetkistä.

Lauantaina 9.9. Helsingin Bolt Arenalla järjestettiin kaksi jalkapallo-ottelua sisältävä hyväntekeväisyystapahtuma, jonka tuotot lahjoitettiin Kympin Lasten toimintaan. Kansallisen Liigan ottelun HJK–PK-35 Vantaa jälkeen hyväntekeväisyismatsissa kohtasivat HJK All Stars -joukkue sekä julkisuudesta tuttuja vaikuttajia pursuava Gilla FC. Paikalla otteluita seuraamassa oli yli 1200 katsojaa.

Hyväntekeväisyysottelu pelattiin sekajoukkueilla, ja Gillan riveissä ensimmäistä kertaa pelipaidan pukivat ylleen mm. **Sanni** ja **Pinkku Pinsku**. HJK All Starsin riveissä otteluun osallistuivat muun muassa **Sebastian Sorsa** ja HJK Oy:n toimitusjohtaja **Aki Riihilahti**. Hyväntekeväisyysottelun alullepanijana ja HJK All Stars -joukkueen kapteenina toiminut **Minna Kauppinen** tutustui vuonna 2022 Kympin Lasten toimintaan oman lapsen sairastuttua leukemiaan.

”Kun lapsi sairastuu vakavasti, kriisin ja pelon lisäksi ulkopuolisuuden tunne ottaa vahvasti valtaa, ja tiput pois kaikista sosiaalisista ympyröistä infektoeristyksen takia. Kympin Lapset tarjoaa mahdollisuuksia tavata vertaisia turvallisten tapahtumien kautta ja pääset pieneksi hetkeksi ulos omasta kuplastasi. Juuri tämän takia oli upeaa päästä yhdessä Klubin ja Gilla FC:n kanssa luomaan potilasperheille elämyksiä, jotka auttavat jaksamaan eteenpäin. Jalkapallolla on suuri voima yhdenvertaisuuden edistämässä, ja olen todella onnellinen, että unelma hyväntekeväisyysottelusta nyt toteutui”, Kauppinen sanoi.

Kympin Lasten potilasperheissä on monta Gilla FC -joukkueen fania: fanikuvaan Gilla FC:n Ilari Mettälän kanssa pääsi myös Selma Eriksson.

A-maaotteluissakin peliurallaan pelannut Minna Kauppinen vastasi HJK All Stars -joukkueen maalivahdin tehtävistä.

linen, että unelma hyväntekeväisyysottelusta nyt toteutui”, Kauppinen sanoi.

Gilla FC:n kapteenina toimineelle **Duarte Tammi-lehdolle** yhdistyksen toiminta tuli tutuksi vuonna 2020 hänen tyttärensä **Elman** syöpähoitojen alettua Uudessa lastensairaalassa. ”Kympin Lasten toiminta on erittäin arvokasta koko perheen hyvinvoinnille. Kun lapsi sairastuu syöpään, niin elämän psykkinen, sosiaalinen ja fyysinen tasapaino järkkyy kertaheitolla. Ei vain ydinperheellä, vaan myös esimerkiksi isovanhemmilla. Meidän perheessä isovanhempien on ollut mahdollista saada vertaistukea Kympin Lasten kautta, mikä taas on auttanut heidän jaksamistaan tässä vaikeassa matkassa. Olemme hyvin kiitollisia juurikin siitä, miten Kympin Lapset ovat tukeneet kaikkia lähimmäisiämme”, Tammi-lehto kiitteli ennen ottelua.

Otteluita oli tullut seuraamaan suuri joukko Kympin Lasten potilasjäsenperheitä, tukijoita sekä joukkueiden kannattajia. Ennen hyväntekeväisyysottelun alkua Gilla FC:n joukkueen pelaajia oli Bolt Arenan aulassa tervehtimässä otteluyleisöä Meet&Greet-tilaisuudessa. Lukuisiin valokuviiin tallentuikin kymmenittäin nuoria faneja idoleidensa kainaloissa. **Janne Saarinen**, **Tuomas Mönkkönen** ja **Roope Rannisto** olivat kuva-aiempia pelaajia tapaamisen aikana.

”Kympin Lapsille tapahtumassa mukana olo oli hyvin merkityksellistä. Jalkapallo on aina yhdistänyt ihmisiä ja mahdollistanut kohtaamisia tasavertaisina taustoista riippumatta. Voidaankin sanoa, että jalkapallon äärellä matka toisen ihmisen luokse on lyhyt – syötön mittainen. Tällaisten kohtaamisten kautta syntyy säikeitä, jotka vahvistavat ymmärrystä sekä yhteenkuulumista. Kympin Lapset on yhdistys, joka auttaa perheitä, joiden lapsi tai nuori on sairastunut vakavasti. HJK:n ja Kympin Lasten välille syntyvät säikeet muodostavat verkon, joka parhaimmillaan kannattelee niitä lapsia, nuoria ja perheitä, jotka vakavan sairauden vuoksi ovat joutuneet pois tavallisen arjen ja elämän pelikentältä. Tapahtumassa mukana olo tuo iloa, vaihtelua arjen keskelle, toivoa ja näköaloja sekä luo myös yhteenkuuluvuutta. Pelin seuraaminen tarjosi alustan vertaistuelle, jossa perheet kohtaavat saman kokeneita muuallakin kuin sairaalaympäristössä”, totesi Kympin Lapset -yhdistyksen puheenjohtaja **Janina Mäntymaa** ennen pelien alkua.

Virallisella pelikentällä syyskuisen ottelun voitti HJK All Stars maalein 4–2, mutta yhdistyksen näkökulmasta voittaja oli vertaistuki. Hyväntekeväisyysottelusta saaduilla tuotoilla yhdistys voi tarjota vertaistukea tiistai-kahvitusten, leirien sekä etätoiminnan avulla.

Hyväntekeväisyysottelun jälkeen kaikkien mukana olleiden kasvoilta paistoi ilo yhteisestä kohtaamisesta.

Öljylämmityksestä maalämpöön – Kuortinkartanossa siirryttiin puhtaampaan ja edullisempaan energiaan

Teksti Mikael Leskinen

Kuortinkartanossa oli aiemmin käytössä öljylämmitys. Sen korvaaminen halvemmalla ja puhtaammalla energialla oli ollut harkinnassa jo pidemmän aikaa. Öljyn ja sähkön hintojen voimakas nousu Venäjän helmikuussa 2022 Ukrainaa vastaan aloittaman hyökkäyssodan seurauksena nopeutti siirtymistä edullisempaan energiamuotoon.

Vuoden 2022 kestäneiden selvitysten, suunnittelun ja tarjouskilpailun jälkeen Kympin Lapset -yhdistyksen hallitus päätti tammikuun 2023 kokouksessaan maalämpöön siirtymisestä. Sopimuskumppaniksi valikoitui Suur-Savon Sähkö Oy:n Lempeä-yksikkö, joka myös tarjosi yhdistykselle hyvin sopivan kokonaisvaltaisen ratkaisun, johon sisältyvät lämmön toimitustakuu sähköineen, ylläpitöineen ja huoltoineen sekä lisäksi pitkäaikainen rahoitusratkaisu.

Prosessi sujui suunnitelmien mukaan

Maalämpökaivojen poraus aloitettiin kuluvaan vuoden elokuun viimeisellä viikolla. Laitteiden asennus ja säätö kestivät yhteensä runsaat viisi viikkoa. Prosessi edistyi asiantuntevasti ja tehokkaasti sekä täysin suunnitelmien ja aikataulun mukaisesti ilman lämmityskatkoja tai muita yllätyksiä. Maalämpö oli käytössä Kuortinkartanossa 6.10.2023 alkaen eli sopivasti ennen jo alkanutta lämmityskautta.

Maalämmön myötä välittömät energiakulut alenevat huomattavasti, sillä maalämpöjärjestelmä käyttää sähköä vain määrätyn osan tuotetusta energiämäärästä. Maalämpöön siirtyminen poistaa lämmityksestä johtuvat päästöt kartanolla, ja siten Kuortinkartanolla lämmitykseen käytettävä energia on myös paljon ympäristöystävällisempää.

Pesulapalvelut

Oy Laivapesu Ab

Ormuspellontie 13
00700 HELSINKI
Tel: +358 20 794 0950
Fax: +358 20 794 0951
laivapesu@laivapesu.fi

Tervetuloa talviseen Kuortinkartanoon!
Alkuvuoden 2024 viikonloput ja lomat potilasperheille
26.–28.1. Perheviikonloppu
9.–11.2. Lasten ja nuorten viikonloppu (7–17-v.)
16.–19.2. Hiihtoloma infektioriskissä oleville perheille
22.–25.2. Hiihtoloma perheille
8.–10.3. Nuorten ja isosten viikonloppu (alk. 13-v.) mahdollisuus isoskoulutukseen!
15.–17.3. Kurssi allogeenisen kantasolusiirron läpikäyneille perheille
22.–24.3. Viikonloppu vanhemmille perheille (lapsen sairastumisesta useampi vuosi)

Lisätiedot ja ilmoittautumiset:
<https://www.kympinlapset.fi/tapahtumat/>
Toimintakalenteri 2024 julkaistaan kokonaisuudessaan tammikuussa verkkosivuillemme.
Muista seurata somessa: @kympinlapset

Jäsenyytesi on tärkeää!

Kympin Lapset -yhdistyksessä on tällä hetkellä yli 1000 jäsentä. Jäsenenä saat *KympinLapset*-lehden ja postia suoraan kotiisi tai sähköpostiisi. Vaikka osallistuminen yhdistyksen tapahtumiin ei itsellesi olisi enää ajankohtaista, jäsenmaksun maksamalla olet antamassa tukeasi niille potilasperheille, jotka juuri nyt tukea tarvitsevat.

Varmista, että saat ajankohtaisen tiedon toiminnasta sähköpostiisi.

Muistathan päivittää osoitetietosi ja sähköpostiosoitteesi, mikäli ne muuttuvat. Lähetämme jäsenviestejä ja -infoa tulevista tapahtumista myös sähköpostitse, joten nyt kannattaa varmistaa, että yhteystietosi ovat ajan tasalla. Yhteystietopäivityksesi voit tehdä osoitteessa: <https://www.kympinlapset.fi/yhteystiedot/>.

Tutkimus lisää tietoa ja hoitokeinoja.
Hoito yhä useammin parantaa.
Vertaistuki auttaa jaksamaan.

ANNA LAHJAKSI VERTAISTUKEA
LAPSISYÖPÄPERHEILLE
MobilePay 33729

Tutustu verkossa: www.kympinlapset.fi
Seuraa somessa: @kympinlapset

Rahankeräyslupa: RV/2021/341

Kympin Lapset
kympinlapset.fi

Hyvää
UUTTA VUOTTA
2024

Kympin Lapset